

טלויזיות גרמניות אבל... קונים "סניו".

שני מליון צבעוניות

ב"סניו" מייצרים כל שנה למעלה מ-2,000,000 צבעוניות, בשלוש שיטות צבע PAL, SECAM, NTSC.

כל אחת משני מליון הטלויזיות עוברת סידרת בדיקות קפדניות של ביקורת איכות לפני שיווקה. מערכת Automatic Brightness Control מבטיחה כוונון אוטומטי של חדות, בהירות וצבע.

3 שנות אחריות

כל סוחר שמשווק את מוצרי "סניו" וכל צרכן שכבר רכש אחד ממוצרי החברה מכיר את המושג "אפס תקלות". לכן "סניו" היא החברה היחידה שנותנת 3 שנים אחריות.

האלקטרוניקה המתוחכמת, כש"סניו" תשלובת הענק של יפן, יצאה עם טלויזיות צבעוניות, וידאוטיפים ומערכות סטראופוניות.

הגרמנים מורידים את הכובע

ויש להם סיבה טובה. למרות שהם מוכרים טלויזיות גרמניות, כשמדובר בקניה, אתה יכול לראות אותם מסתובבים בחנויות הגדולות וקונים טלויזיות ... "סניו". את הבירה הם לא מוכנים להחליף בבירה זרה, אבל כשמדובר בטלויזיה הם פשוט מעדיפים לקנות את הטלויזיה הטובה ביותר. את הצבעוניות של "סניו".

הגרמנים הבירה והתעשייה

שני דברים פרסמו את הגרמנים ברחבי העולם - תעשיית הבירה והטכנולוגיה המתקדמת והמשוכללת. באשר לתעשיית הבירה עוד לא קם בעולם העם שיודע לעשות ולשתות כל כך הרבה בירה כל כך טוב. הבעיה שהגרמנים עומדים בפניה היום היא "הבעיה היפנית".

היפנים כבשו את מקום הכבוד של הגרמנים גם בתחום הטכנולוגיה והאלקטרוניקה.

איפה התחיל המהפך?

האם בשטח כלי הנגינה, כשמרכז הכובד של תעשיית הפסנתרים עבר מגרמניה ליפן? או אולי בשטח האלקטרוניקה העדינה? ואולי דוקא בשטח



SANYO

האיינשטיין של יפן